

Sygn. akt III CNP 4/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa K. B.
przeciwko D. F.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 marca 2012 r.,
na skutek skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 22 stycznia 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 19 października 2009 r. w ten sposób, że uchylił wyrok zaoczny wydany przez ten Sąd w dniu 20 listopada 2008 r. i umorzył postępowanie w części dotyczącej wydania przyczepy. Ponadto zasądził od pozwanej D. F. na rzecz powoda K. B. kwotę 4 500 zł z odsetkami w wysokości 11,5% rocznie od dnia 12 listopada 2008 r. do dnia 14 grudnia 2008 r. i 13% rocznie od dnia 15 grudnia 2008 r. i z każdorazowymi odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie i dalej idącą apelację.

Postanowienie Sądu Okręgowego pozwana D. F. zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*. Sąd Najwyższy wyjaśnił przy tym, że każde wymaganie przewidziane w wymienionym przepisie ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

W skardze pozwanej wskazano przepisy prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, lecz nie przytoczono podstaw skargi ani ich uzasadnienia.

Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.).